

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 8. Vtrū[m] requiratur fides ex parte baptizati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ultis, in quibus tamē sufficit consensus prateritus, quia non est dispositio physica, sed moralis. Consensus autem prateritus censetur moraliter remanere, si nō est reuocatus; sicut peccatum prateritū remanet, donec per poenitentiam sit retractatum.

Cur in infantibus minus quā in adultis necessarius consensus ad baptismum.

Dices, Peccatū originis contrahitur sine consensu: ergo etiam sine consensu potest remitti. Respondeo, Remittitur sine consensu, si homo nondū sit capax consensus, quando baptismus adhibetur: sicut contrahitur, quando non est capax consensus; aliās requiritur consensus. Ratio est. Tū quia adulti baptizantur nō solum propter peccatum originis, sed etiā propter actualia, quae per cōsensum contrahuntur: Tum quia per baptismum transferimur ad statum supernaturalem, cuius dignitas postulat, vt voluntariē suscipiatur. Ad secundum ex Innocentio, iam ante responsum est. Ad tertium: Sapē fit, vt id quod patitur, debeat tunc vel antea aliquam actionem habuisse, per quam se disponat ad illam passionē excipiendam: vt patet in iustificatione & glorificatione.

12. Intentio merē conditionata non sufficit ad baptismum.

Dico Secundō, Intentio, seu voluntas merē cōditionata, etiam si sit positua, non sufficit. Ratio est, Quia cum hoc consistat absoluta voluntas renitens baptismum.

Dico Tertio, Sufficit tamen voluntas absoluta suscipiendi, quāuis illi simul coniungatur conditionata non suscipiendi. Probat ex Cap. *Maiores iam dicto*, vbi Innocentius id docet; & ad hoc citat Conc. Toletanū, quod refertur dist. 45. Cap. *De Iudaeis*: qui Iudaei consenserant baptizari propter timorem Zizebuti Regis, & tamen coguntur religionem Christianam seruare. Ratio est, Quia voluntas metu extorta est absoluta & efficax voluntas; nā positus hīcē cōstantijs absolute vult.

Cur Baptismus metu susceptus valeat, non autem Matrimonium.

Dices Primō, Metus cadens in constantem virū irritat matrimonium: ergo etiam baptismū: ergo si quis metu compulsus hunc suscipiat, non obligatur ad Christianam religionem. Respondeo Negando vtramque consequentiam; Quia Matrimonium non tantum est Sacramentum, sed etiam cōtractus civilis dispositioni iuris humani subiectus; vnde potuit irritari, vel etiam iure naturae esse irritus, quia contra naturam cōtractus est, cum per iniuriam sit extortus: baptismus autem, solum est Sacramentum, nullo modo humane potestati subiectum: vnde non potuit ob metum irritum reddi, si aliās absoluta voluntas illius suscipiendi adfuit: vnde qui sic baptizatus est, poterit postea ad religionem Christianam colendā cogi, eō quod verum Christi & Ecclesiae Sacramentum voluntariē suscepit; ratione cuius Ecclesia, & maximē Christus in illum ius acquisiuit.

Dices Secundō, Nemo acquirit ius per iniuriā, ergo si Praelatus cogat Ethnicum ad baptismum, non acquirit ius in illum. Respondeo; Non acquirit ius per actum iniuriosum, sed per voluntariam susceptionem baptismi, qua ille Ethnicus hīc & nunc voluntariē baptizatur; & cōsequenter se obligat ad cultum Christianae religionis, & subiecit Ecclesiae; & cum baptismus non possit irritari, nō potest etiam obligatio inde secuta tolli; praesertim cum baptismus, & tota hęc obligatio ab ipso suscipi debuerit etiam sponte; & per eam obligetur potius erga Christum, cuius Sacramentū suscepit, quā erga hominem qui coegit. Atqui Christus nullam iniuriam intulit, ac proinde non est ratio cur nō debeat cogi vt Christi religionem seruet.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum requiratur Fides ex parte baptizati?

Respondetur, Fidem requiri, vt Sacramentū conferat gratiam adulto, non tamen vt substantia Sacramenti constet, aut vt Character imprimatur.

ARTICVLVS IX.

Vtrum Infantes sint baptizandi?

Abaptista, quorū Dux Baltazar Pacimontanus Viennē igni exustus, ex principijs Lutheri docent infantes non esse capaces baptismi; quia nimirum nō possunt credere. Et idcirco omnes ad suam sectam venientes rebaptizant, tanquam adhuc infideles: & ob eandem causam Catholicos vocant infideles. Eundem errorem tempore D. Bernardi tenuit quidam Petrus de Bruys Narbonensis, à quo dicti *Petro - Brusiani*, cōtra quē scripsit Petrus Abbas Cluniacensis. Et quidam Henricus, à quo *Henriciani*, contra quem scripsit D. Bernardus epist. 240. Pro veritate

14. Anabaptista.

Petro-brusiani. Henriciani.

Dico Primō, Fide tenendum est infantes licite & salubriter baptizari. Probat Primō ex Scripturis, quamuis non omnino possit ex illis solis convinci: est enim vnum eorum, quae per traditionem habentur. In veteri testamento Circumcisio, quae erat figura Baptismi, dabatur infantibus, Genes. 17. Cur in nouo nō detur illis Baptismus, quae est *Circumcisio cordis*? Ad Collos. 2. v. 11. quo argumento vtitur Innocentius III. Cap. *Maiores*. In nouo Testamento, Ioan. 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua &c.* quibus verbis insinuat infantes non posse ingredi in regnū calorum, si sine Baptismo decedant. Matt. 19. Marci 10. & Lucę 18. adferebant ad Dominū paruulos, vt eis benediceret, & cum Discipuli vellēt eos prohibere, respōdit Dominus, *Tantum esse regnū caelorum*: vbi non tantum loquitur Dominus de ijs, qui ratione vtentur & poterant credere, sed etiam de infantibus: id enim nomen Graecum *βρέφη*, infantes, apud Lucam v. 15. significat, vbi dicitur *αποπέρερον αὐτῶν τὰ βρέφη*: *Asserebant ad illum infantes*: ergo paruuli sunt capaces Christi benedictionis & vitae aeternae.

Est de fide, infantes licite & salubriter baptizati.

Scriptura.

Probat Secundō, Ex Cōcilijs. Conc. Miluitanū can. 2. *Placuit, vt quicumque paruulos recentes ab veteris matris baptizandos neget, anathema sit.* Cōcilium Gerundense can. 5. docet posse eodem die quo nascuntur baptizari. Idē habet Conc. Viennense, vt patet Clementina vnica de Summa Trinitate & fide Catholica. Et Concilium Trident. sess. 7. de Baptismo can. 12. 13. 14.

Concilia.

Probat Tertio, Ex consensu omnium Patrum, qui etiam docent esse traditionem Apostolicam, Dionys. Arcopagita c. 7. Eccles. Hierar. par. 3. sub finem, dicit ita Apostolos tradidisse. Origenes in illa verba c. 6. epist. ad Romanos, *Qui mortuus est, iustificatus est a peccato*; Ecclesia, inquit, ab apostolis traditionem accepit, paruulos esse baptizandos. Idem expressē habet Aug. lib. 4. contra Donatistas de Baptismo c. 24. & ex hoc fundamento probat infantes habere peccatum originale. Similiter D. Hieronymus Dialogo 3. contra Pelagianos. Et D. Prosper lib. 2. De vocatione gentium c. 23.

Patres.